

„teekenis van het woord bevalling (accouchement) daarin voorkomende, „gestaafd wordt door de beteekenis volgens de geschiedenis van art. 56 „Code Napoleon, waaraan het art. 30 B. W. is ontleend, en volgens die van „art. 346 Wetboek v. Strafrecht, door den wetgever aan dat woord in deze „artt. gegeven, alsook daardoor, dat het ten dezen tot verzekering van den „burgerlijken stand, van het kind, in zijn belang en in dat der maatschappij, „geldt de aangifte der geboorte door iemand, die van dezelve als ooggetuige „persoonlijk kennis draagt, terwijl daarenboven het art. 346 Wetboek van „Strafrecht, de sanctie van het bij art. 30 B. W. gegeven voorschrift behelzende, omtrent de onderwerpelijke beteekenis voor geene uitbreidende „interpretatie vatbaar is”.

Deze beslissingen laten aan duidelijkheid niets te wenschen over. Mocht dan ook ooit een geneesheer, welke niet van de geboorte ooggetuige is geweest, toch vervolgd worden, omdat hij geen aangifte van geboorte gedaan heeft, dan zal hij zich met vrucht op deze rechterlijke uitspraken kunnen beroepen. Men vindt ze in haar geheel opgenomen in het rechtsgeleerd bijblad van 1860 bldz. 127 en volgende.

Amsterdam, 18 April 1910.

Mr. E. M. MEYERS.

RECTIFICATIE.

In de vergadering van 6 October 1907 der Nederlandsche Vereeniging voor Heelkunde, waarvan het verslag is opgenomen in het *Tijdschrift* (1908, Eerste Helft, n°. 9), heb ik, sprekende over de behandeling van beenbreuken, gezegd, dat de bekende Antwerpsche chirurg LAMBOTTE, een kind met een eenvoudige femurfractuur volgens zijn methode operatief behandeld hebbende, genoodzaakt geweest was wegens een besmetting der operatiewond het beentje te amputeeren. Ik deelde daarbij mede dit in een verslag van het ziekenhuis, waarin LAMBOTTE werkt, gevonden te hebben.

De heer LAMBOTTE heeft mij nu er op gewezen, dat zulk een geval in geen der bedoelde verslagen is te vinden en dat hij nooit het ongeluk gehad heeft, onder dergelijke omstandigheden een amputatie te moeten verrichten.

Ik heb mij derhalve vergist en de bedoelde waarneming ergens anders gelezen.

Het spreekt van zelf, dat ik volkomen te goeder trouw was en ik bied hierbij mijn verontschuldiging aan aan den heer LAMBOTTE, dien ik als chirurg hoogschat, al ben ik het niet altijd in alle opzichten met hem eens.

Met het beleefde verzoek deze rectificatie in uw blad te willen opnemen,
collegialiter,

i. i.

Rotterdam, 14 April 1910.

Dr. W. J. VAN STOCKUM.
